

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului Jubîrcă Vasile, împotriva deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 noiembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Jubîrcă Vasile xxxxx născut la xxxxx, domiciliat în xxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 24.12.2019 – 11.06.2021;

instanța de apel: 01.07.2021 – 09.11.2021;

instanța de recurs ordinar: 25.01.2022 – 11.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 11 iunie 2021, *Jubîrcă Vasile* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **1 000** unități convenționale, ceea ce constituie **50 000** lei.

A fost încasat de la *Jubîrcă Vasile* în beneficiul lui *Moldoveanu Constantin* suma de 7 000 lei, cu titlu de daună.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că: **Jubîrcă Vasile** în perioada de timp august 2017 - octombrie 2017, urmărind scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, aflându-se în preajma bălții din s. xxxx, raionul xxx, a sustras pe ascuns o țevă metalică cu diametrul 100 cm.

Prin urmare, cauzându-i lui *Moldoveanu Constantin* o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 7.000 lei.

Astfel, acțiunile lui *Jubîrcă Vasile* au fost încadrate juridic în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi – „*sustragerea pe*

ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului *Jubîrcă Vasile*, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

3.1. În motivarea cererii de apel a indicat că instanța a ignorat în totalitate declarațiile inculpatului *Jubîrcă Vasile*, declarațiile martorilor *Sinigur Rodion*, *Craiu Mihail*, *Antohi Anatolie*, *Paladi Vadim*, care au făcut declarații identice cu cele ale inculpatului.

Instanța de judecată a dat credibilitate declarațiilor martorilor acuzării *Căpățînă Ion*, *Bratu Ecaterina*, *Bulala Ivana*, *Balanel Ivan*, care nu au putut indica nimic concret la caz, fiind făcute doar declarații la general.

Apărătorul a invocat că o sentință de condamnare se adoptată doar în situația în care au fost cercetate toate probele, inclusiv și probele prezentate de apărare în susținerea nevinovăției inculpatului, probe care la caz combat probele acuzării.

De asemenea, a susținut că în acțiunile lui *Jubîrcă Vasile* nu există elementele constitutive ale infracțiunii de furt, deoarece *Jubîrcă Vasile* a găsit țeava la gunoiește, plină cu nămol, nu era îngrădită și nu era scris nicăieri că această țeavă este privată și a târâit-o la dânsul în ogradă pentru a o folosi.

Nu a fost demonstrat de organul de urmărire penală că această țeavă ar fi aparținut lui *Moldoveanu* și nu unui alt locuitor al s. *Slobozia Mare*.

A atras atenția că *Jubîrcă Vasile* a fost pus sub învinuire în baza art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, însă prima instanță a pronunțat o sentință prin care l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. b) Cod penal, care prevede că fapta este săvârșită de 2 sau mai multe persoane, care la fel este un motiv de casare și pronunțare a unei sentințe de achitare.

4. Prin decizia Colegiul judiciar al Curții de Apel *Cahul* din 09 noiembrie 2021, a fost admis apelul avocatului *Grosu Eugen* în numele inculpatului *Jubîrcă Vasile*, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în latura penală, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Jubîrcă Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **700**(șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie **35 000** lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în acțiunile inculpatului *Jubîrcă Vasile* a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul *Jubîrcă Vasile* în circumstanțele descrise.

Astfel, instanța de apel a reținut că potrivit rechizitoriului acțiunile inculpatului *Jubîrcă Vasile* au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, conform semnelor de

calificare „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Însă prima instanță deși în partea descriptivă a sentinței corect a calificat acțiunile inculpatului Jubîrcă Vasile conform indicilor calificativi: „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, în partea introductivă cât și în dispozitivul sentinței l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de *art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal*, care prevede furtul comis de două sau mai multe persoane.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că indicarea eronată a legii penale de săvârșirea care a fost învinuit inculpatul și constatarea vinovăției în baza altei calificări juridice, care nu i-a fost imputată inculpatului și nu se conține în circumstanțele de fapt expuse în rechizitoriu, atrage necesitatea casării parțiale a sentinței primei instanțe în latura penală.

În continuare, instanța de apel a apreciat critic motivele invocate în cererea de apel, precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii de furt, or la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente care atestă vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii încriminate în rechizitoriu.

În susținerea vinovăției inculpatului, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Moldoveanu Constantin care a confirmat că „a procurat țeava cu scopul de a instala în bazinul din baltă o pompă, pentru pomparea apei la domiciliu pentru irigarea grădinii. Țeava avea diametru de 1m, lungimea de 5m, în formă de con la un capăt, era lăsată lângă bazin la o distanță de 5m, nu era îngrădită, însă toți cunoșteau că-i aparținea lui, inclusiv și Jubîrcă V. cunoștea. În anul 2017 a observat că țeava a dispărut. Anterior dispariției țevii i-a preîntâmpinat pe Jubîrcă Vasile, Căpățînă Ion și Acciu Valeriu, care pășteau caprele în preajma țevi, „să nu dispară țeava”. Ulterior a depistat țeava la stâna lui Jubîrcă V.”

La fel și martorii Bulala Ivana, Balanel Ivan, Suicimezov Oleg au confirmat faptul că cunoșteau despre faptul că țeava amplasată pe malul bălții aparținea lui Moldoveanu Constantin, fiind adusă în scopul aprovizionării cu apă.

Iar martorul Dobrea Stelian a indicat că, „țeava a fost adusă în anul 2014-2015 și s-a aflat în acel loc până în vara anului 2017, când a transmis grădina spre îngrijire vecinului, țeava respectivă urma să fie instalată în bazin de către partea vătămată și se afla aproximativ la o distanță de 10-20 de pași de grădina lui Moldoveanu Constantin. ”

Deși martorul Căpățînă Ion în instanța de fond a declarat că nu-și amintește dacă Moldoveanu Constantin ar fi adus vreo țeavă, instanța de apel a considerat necesar de a reține ca fiind veridice declarațiile acestuia de la urmărire penală, unde ultimul a relatat că, ”Moldoveanu Constantin a adus o țeavă metalică de culoare roșie cu diametrul de 1 m, și a amplasat-o lângă bazinul săpat de acesta. Mulți ani țeava s-a aflat în acel loc, apoi a aflat de la Moldoveanu Constantin că a fost sustrasă. Anterior, Jubîrcă Vasile a avut o stână de oi în preajma bazinului de la baltă”.

Martorul Căpățînă Ion nu avea cum să nu cunoască despre existența țevii de lângă bazin și scopul pentru care a fost adusă acolo, or inițial a fost o intenție comună a acestuia cu partea vătămată Moldoveanu

Constantin de a construi un sistem de irigare a grădinilor acestora, pentru aceasta a fost săpat un șanț de la bazinul din baltă până la domiciliul lui Moldoveanu Constantin, care parțial trece pe terenul aferent casei lui Căpățină Ion, în care a fost instalat un furtun cu lungimea de 300 m, iar ulterior între ei au fost neînțelegeri și au încetat acea cooperare. ”

Respectiv, din declarațiile părții vătămate și a martorilor precum și din probele cercetate, s-a constatat că țeava metalică de culoare roșie cu diametrul 1 m, cu lungimea 5,5 m, proprietatea părții vătămate Moldoveanu Constantin, se afla lângă bazinul din baltă, săpat de partea vătămată cu mai mulți ani în urmă, și urma a fi instalată pentru irigarea grădinilor. O perioadă îndelungată țeava se afla în locul dat, și a dispărut în anul 2017, fapt confirmat nu numai de partea vătămată, dar și de martorul Dobra Stelian.

Cu toate că inculpatul Jubîrcă Vasile neagă că ar fi cunoscut că țeava aparține părții vătămate, și afirmă că ar fi găsit-o în baltă înnămolită în 2015, instanța de apel a menționat că inculpatul a cunoscut despre faptul că Moldoveanu Constantin era proprietarul țevii metalice, or, anterior inculpatul a avut o stână de oi în preajma bazinului de la baltă, fiind preîntâmpinat de partea vătămată să nu dispară țeava.

Instanța de apel a acceptat versiunea că țeava putea fi parțial înnămolită, după cum spune inculpatul, însă a fost cert stabilit că țeava a dispărut din acel loc în perioada august – octombrie 2017, ceea ce exclude afirmația inculpatului Jubîrcă Vasile că ar fi ridicat țeava din baltă în anul 2015.

S-a reținut că țeava era păstrată la o distanță mai mică de 300 m până la casele localității și dimensiunile acesteia permit monitorizarea ei vizuală de la distanță din localitate, după cum a și declarat partea vătămată Moldoveanu Constantin că periodic verifica prezența țevii la locul păstrării.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului că ar fi găsit țeava într-o baltă înnămolită, în gunoiște, la o distanță de 1 km până la casa lui Moldoveanu Constantin apoi cu tractorul a târât-o spre stână.

Ținând cont de dimensiunile și greutatea țevii metalice (lungimea 5,5m diametrul 1m, circa 500-700kg), chiar și în cazul inundațiilor, curenții de apă nu au influențat asupra țevii, și nu putea fi dusă de curenții de apă la o distanță de 1km de la locul amplasării.

Instanța de apel a reținut ca fiind relevante declarațiile martorului Bratu Ecaterina de la urmărirea penală, care a declarat că, locuind în apropierea stânei lui Jubîrcă Vasile, a văzut că în toamna anului 2017 acesta a săpat o groapă pentru fântână. Tot în anul 2017 partea vătămată a observat dispariția țevii metalice.

Potrivit procesul-verbal de cercetare la față locului din 16.11.2017, la bazinul de apă din apropierea s. Slobozia Mare, r-1 Cahul, au fost observate urme de săpare în locul unde era păstrată țeava (f.d.7)

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute, și urmează să fie apreciate critic declarațiile martorilor apărării Sinigur Rodion, Craiu Mihail, Antohi Anatolie, Paladi Vadim, care au declarat că în luna noiembrie 2015, în timp ce au participat la săparea fântânii la stâna lui Jubîrcă Vasile, țeava se afla pe teritoriul stânei, și a fost instalată

în a doua fântână săpată în vara anului 2017, la o distanță de 2 m față de prima fântână, care între timp se prăbuși-se.

Instanța de apel a remarcat că declarațiile acestor martori conțin divergențe inadmisibile, din care se face evident că au fost adaptate poziției inculpatului.

În combaterea acestui argument instanța de apel a reiterat că partea vătămată a depistat dispariția țevii metalice în anul 2017, depunând plângere la organele de drept la 15.11.2017 (f.d.5), poziție susținută și de martorul Dobrea Stelian care a confirmat că țeava a dispărut în anul 2017; anume această țeavă partea vătămată a recunoscut-o în cadrul examinării la stâna de oi ce aparține lui Jubîrcă Vasile (procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.01.2018 (f.d.20).

Instanța a apreciat ca fiind dubios faptul că, la momentul primei vizite a polițistului de sector cu partea vătămată la stâna inculpatului, țeava era integră, și inculpatul Jubîrcă Vasile cunoscând că deja sunt implicate autoritățile oficiale în soluționarea modului în care el a dobândit țeava, cunoscând că nu el este proprietarul țevii, la scurt timp a tăiat țeava în două părți, una din care a instalat-o în groapa pentru fântâna de la stâna.

Acest fapt, incontestabil demonstrează vinovăția lui Jubîrcă Vasile în săvârșirea sustragerii țevii metalice de la partea vătămată, și anihilează la net argumentul apelantului Jubîrcă Vasile cu privire la nevinovăția sa în săvârșirea furtului incriminat.

Deși partea apărării critică valoarea țevii sustrase, fără însă a solicita vre-o evaluare a acesteia de către un specialist, instanța de apel a menționat că nu găsește nici un motiv pentru care ar putea fi criticate declarațiile părții vătămate Moldoveanu Constantin, care a explicat că a cumpărat țeava cu 7000 lei. Obiectul sustras este de proporții impunătoare, fapt care de la sine atestă existența unei valori substanțiale în raport cu limita valorii materiale de la care survine răspunderea penală.

La fel, partea apărării a accentuat asupra stării proaste a țevii, afirmând că are un strat de rugină de 5cm, însă argumentul dat este lipsit de consistență, întrucât grosimea pereților țevii este doar de 1cm și inculpatul Jubîrcă Vasile i-a găsit acesteia domeniu de utilizare fără vreo rezervă asupra calităților acestui obiect.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că întregul sistem de probe acumulat în prezenta cauză penală și apreciat de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, coroborează și demonstrează faptul că inculpatul Jubîrcă Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, în circumstanțele de fapt reținute de prima instanță.

Instanța de apel a statuat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Jubîrcă Vasile de comiterea infracțiunii imputate, nu echivalează cu achitarea lui, iar poziția inculpatului a apreciat-o ca fiind o modalitate legală în realizarea dreptului la apărare.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel reiterând prevederile *art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de*

condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, a considerat că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale este proporțională și echitabilă faptei comise, ținând cont de condițiile de viață ale familiei acestuia, inclusiv aflarea la întreținere a unui copil minor.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului *Jubîrcă Vasile*, a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel descrise în pct. 3. și 3.1 al prezentei decizii.

Suplimentar recurentul menționează că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că, presupusa parte vătămată nu a prezentat nici o probă că țeava la care face referire i-ar aparține cu drept de proprietate privată și nici dovada prețului acesteia, fiind indicată o presupusă pagubă, cuantumul căreia a fost indicat la discreția lui *Moldoveanu Constantin*.

Consideră că acțiunile lui *Jubîrcă Vasile* greșit au fost încadrate în baza art. 186 Cod penal, întrucât atât inculpatul cât și partea vătămată au comunicat că țeava se afla în baltă prin stuf (nu era protejată cu o careva plasă, nu se afla pe un teritoriu privat), iar *Jubîrcă Vasile* a perceput că aceasta nu aparține nimănui. Mai mult de atât, țeava care se afla câțiva ani, pe teritoriul lui *Jubîrcă Vasile*, a fost tractată de un tractor pe timp de zi, fără a se ascunde acest lucru și fără a încerca în careva mod de a o ascunde sau a o camufla.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Cîrjanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond corect au apreciat probele ce demonstrează vinovăția inculpatului *Jubîrcă Vasile*.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs*

în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Jubîrcă Vasile se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea totală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

Printre argumentele recurentului nu se regăsesc critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției despre vinovăției inculpatului în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele avansate de recurent Colegiul penal notează că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluția instanței de apel este legală, fondată și urmează a fi menținută în totalitate.

Într-un prim aspect, referitor la criticele recurentului precum că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat, Colegiul penal reiterează că chestiunea de apreciere a probelor nu se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului, la această etapă a procedurilor instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele din dosar preponderent având în vedere că nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui Jubîrcă Vasile și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În aceeași ordine de idei, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, ci doar se face trimitere la conținutul probelor și la aprecierea acestora, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art.24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc la caz, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Totodată, instanța de recurs ține să accentueze că față de lucrul judecat de instanțele de fond, se constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art.6 CEDO. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond

și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o instanța ierarhic-superioară poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Din materialele cauzei se atestă că apărarea a primit răspuns la toate afirmațiile invocate în apelul apărării.

Ca urmare, Colegiul penal constată că argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului, nu are acoperire probatorie, fiind combătut complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză penală și anume prin declarațiile părții vătămate Moldoveanu Constantin, declarațiile martorilor Căpățină Ion, Bratu Ecaterina, Bulala Ivana, Balanel Ivan, Dobrea Stelia, Suicimezov Oleg, Sinigur Rodion, Craiu Mihail. Antohi Anatolie, Paladi Vadim, precum și prin probele scrise și cercetate în ședința de judecată.

Colegiul penal apreciază critic alegațiile recurentului prin care susține că, inculpatul Jubîrcă Vasile nu ar fi cunoscut că țeava aparține părții vătămate și că ar fi găsit-o în baltă, înnămolită, în anul 2015, or instanțele de fond cercetând și analizând sub toate aspectele probatoriul acumulat în prezenta cauză, corect au stabilit că inculpatul cunoștea cu certitudine despre faptul că Moldoveanu Constantin era proprietarul țevii metalice, întrucât inculpatul a avut anterior o stână de oi în preajma bazinului de la baltă, fiind preîntâmpinat de partea vătămată să nu dispară țeava. Totodată, inculpatul păștea animalele împreună cu Căpățină Ion, care știa că țeava metalică aparține lui Moldoveanu Constantin.

Astfel, în speță s-a constatat cu certitudine faptul că, țeava (două fragmente) găsită în toamna anului 2017, la stâna inculpatului Jubîrcă Vasile, era anume acea țeavă pe care partea vătămată Moldoveanu Constantin a lăsat-o lângă bazinul din baltă și o păstra acolo, întrucât este un obiect masiv, greu, pentru transportarea căreia ar fi necesară utilizarea unităților de transport mecanizate.

De asemenea, nu pot fi reținute nici argumentele apărătorului precum că, a găsit țeava metalică în anul 2015, or în combaterea acestui argument instanțele au reținut declarațiile părții vătămate, care a indicat că a depistat dispariția țevii metalice în anul 2017, depunând plângere la organele de drept la 15.11.2017 (f.d.5), poziție susținută și de martorul Dobrea Stelian care a confirmat că țeava a dispărut în anul 2017. La fel, și martorul Bratu Ecaterina fiind audiat în cadrul urmăririi penale a declarat că, locuind în apropierea stânei lui Jubîrcă Vasile, a văzut că în toamna anului 2017 acesta a săpat o groapă pentru fântână. Tot în anul 2017 partea vătămată a observat dispariția țevii metalice. Potrivit procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.11.2017, s-au constatat urme de săpare în locul unde era păstrată țeava (f.d.7).

Referitor la argumentele recurentului precum că, la caz nu a fost stabilită valoarea țevii sustrase de către un specialist, Colegiul penal menționează că acestea sunt nefondate, întrucât partea vătămată Moldoveanu Constantin, a indicat că a cumpărat țeava cu 7000 lei.

Obiectul sustras este de proporții considerabile, fapt care de la sine atestă existența unei valori substanțiale în raport cu limita valorii materiale de la care survine răspunderea penală.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recurs, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, reproduse în pct.2 precum și a deciziei instanței de apel și reproduse în pct.4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor, precum și prin materialele probatoare acumulate în prezenta cauză penală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanțele de fond au argumentat detaliat motivele pentru care au fost respinse versiunile apărării, probele administrate confirmând în mod concludent că faptei comise i s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, conform indicilor – „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, de aceea recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului Jubîrcă Vasile, împotriva deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Jubîrcă Vasile** xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie